

Цей текст є неофіційним перекладом документу, розміщеного на відкритому інформаційному ресурсі HM Government, та може використовуватись лише з інформаційною та науковою метою.
Посилання на офіційний оригінал документа:
<https://www.gov.uk/government/publications/the-uk-government-resilience-framework/the-uk-government-resilience-framework-html>

Рамкова програма розвитку стійкості громади

Довідковий інструмент для впровадження стратегічних підходів до розвитку стійкості громади на рівні Форуму місцевої стійкості у співпраці з нестатутними партнерами.

Червень 2019

© Crown copyright 2019 Produced by Cabinet Office

Ви можете повторно використовувати цю інформацію (за винятком логотипів) безкоштовно в будь-якому форматі чи на будь-якому носії згідно з умовами Open Government License. Щоб переглянути цю ліцензію, відвідайте <http://www.nationalarchives.gov.uk/doc/open-government-licence/> або: psi@nationalarchives.gsi.gov.uk

Рамкова програма розвитку стійкості громади

Ця структура призначена як довідковий інструмент для впровадження стратегічних підходів до розвитку стійкості громади на рівні Форуму місцевої стійкості у співпраці з нестатутними партнерами.

Рамкова програма розвитку стійкості спільноти містить огляд:

1. Стратегічного і політичного контексту;
2. Ролей та обов'язків уряду, статутних партнерів і мереж громад;
3. Внеску громадськості у стійкість;
4. Розуміння та залучення громадських мереж;
5. Кроків щодо стратегічних підходів до розвитку стійкості громади
6. Прикладів керівництва, інструментів і програм.

Розділ 1: Стратегічний і політичний контекст для розвитку стійкості громади

У цьому розділі викладено цілі, завдання, переваги та результати для стійкості громади з національної та місцевої точки зору. Він окреслює принципи підтримки стійкості громади.

1.1 Цілі стійкості громади: спільний підхід до управління надзвичайними ситуаціями

Надзвичайні ситуації визначаються як *‘подія чи ситуація, яка є серйозною загрозою для добробуту людей у Великобританії, навколишнього середовища у Великобританії або для безпеки Великобританії чи місцевості у Великобританії.’*¹

Індивідуальна та бізнес-стійкість до надзвичайних ситуацій полягає в тому, що громадськість усвідомлює ризики, які можуть вплинути безпосередньо на них, або на безперервність їхнього бізнесу, і вживає заходів для планування та підготовки, реагування та відновлення після цих надзвичайних ситуацій. Щоб підтримати стійкість громади, служби реагування співпрацюють із громадськістю, обмінюючись знаннями, забезпечуючи незалежні та колективні дії та використовуючи знання та можливості громадськості. Розглядаючи «громадськість», ми говоримо про окремих осіб, підприємства, громадські мережі та волонтерські організації.

Стійкість громади стає можливою, коли громадськість має право використовувати місцеві ресурси та досвід, щоб допомогти собі та своїм громадам:

- готуватися, реагувати та відновлюватися після руйнівних викликів у спосіб, який доповнює діяльність аварійних служб категорій 1 і 2;
- планувати та адаптуватися до довгострокових соціальних та екологічних змін, щоб забезпечити своє майбутнє процвітання та стійкість.

Стійкість громади вимагає спільного підходу до управління надзвичайними ситуаціями. Це керівництво зосереджено на розвитку стійкості спільноти як на процесі, а не на кінцевому стані. Діяльність із підтримки стійкості громади спрямована на зменшення впливу надзвичайних ситуацій шляхом забезпечення таких дій:

- **Окремі особи, підприємства, громадські мережі та волонтерські організації мають повноваження готуватися, реагувати та відновлюватися після надзвичайних ситуацій і катастроф.**
- **Спеціалісти з реагування на надзвичайні ситуації розуміють, дозволяють і інтегрують можливості громадськості в планування надзвичайних ситуацій, реагування та відновлення діяльності.**

¹ Кабінет міністрів, Лексикон цивільного захисту, 19 лютого 2013 р

1.2 Національна стійкість і контекст громадянського суспільства для стійкості громади

Підвищення стійкості громади є частиною стратегії національної безпеки уряду. У Стратегії національної безпеки та Стратегічному огляді оборони та безпеки зроблено такі заяви та зобов'язання щодо стійкості громади:

4.128 Стійкість Сполученого Королівства залежить від усіх нас – аварійних служб, місцевих і центральних органів влади, підприємств, громад та окремих представників громадськості.

4.132 Ми будемо розширювати та поглиблювати партнерство уряду з приватним і добровільним секторами, а також із громадами та окремими особами, оскільки саме на цих відносинах зрештою ґрунтується стійкість Великобританії.

4.145 Ми визнаємо, що реагування на надзвичайні ситуації та відновлення після них здійснюються насамперед на місцевому рівні. Окрім поліції, пожежно-рятувальної служби та охорони здоров'я, може бути залучено широкий спектр організацій. До них належать органи місцевого самоврядування, волонтерські організації, підприємства, громадські групи та окремі особи.

Важливість загальносуспільного підходу до стійкості була додатково наголошена в Огляді можливостей національної безпеки за 2018 рік.

Стійкість громади полягає в роботі з громадянським суспільством для створення соціальної цінності та досягнення більш стійкої Великобританії. Це життєво важливо для надзвичайних ситуацій, але ці принципи також актуальні для всього спектру надання державних послуг. «Стратегія громадянського суспільства: Побудова майбутнього, яке працює для всіх» (2018), окреслює ключові принципи співпраці з громадянським суспільством для створення соціальної цінності. Принципи, викладені в стратегії, лежать в основі стійкості громади. Діяльність і підходи до згуртування спільноти та подолання відокремленості також сприяють стійкості громади до надзвичайних ситуацій. Діяльність з підвищення стійкості до надзвичайних ситуацій має бути узгоджена з більш загальною діяльністю зі зміцнення стійкості, і навпаки.

Промислова стратегія визначає *Місцевості: процвітаючі громади по всій Великобританії* як одну з п'яти основ продуктивності. Місцеві промислові стратегії будуть узгоджені на основі місцевих сильних сторін і керовані мерами та партнерствами місцевих підприємств. Розвиток стійкості громади та бізнесу повинен узгоджуватися з цією роботою, щоб підтримувати процвітаючі громади.

1.3 Діяльність місцевої екстреної служби

Конкретні заходи для досягнення стійкості громади узгоджуються та керуються місцевими структурами Форуму місцевої стійкості (LRF), силами служби реагування на надзвичайні ситуації та їхніми партнерами. LRF повинні узгодити стратегію та підхід до стійкості громади в їхній місцевості, включаючи те, як стійкість громади буде інтегрована з:

- статутними обов'язками Закону про цивільні непередбачувані ситуації 2004 р. («Закон»), що покладаються на аварійні служби;
- загальними планами реагування на надзвичайні ситуації та відновлення LRF;
- існуючою діяльністю із залучення громади до вирішення проблем, окрім управління надзвичайними ситуаціями.

Наступні обов'язки в Законі стосуються цілей стійкості громади. Реагувальники категорії 1 зобов'язані відповідно до розділу 2 Закону:

- Оцінити ризики виникнення надзвичайних ситуацій і використовувати це для планування на випадок надзвичайних ситуацій.
- Підтримувати плани безперервності бізнесу.
- Підтримувати плани надзвичайних ситуацій, щоб орган міг виконувати свої функції щодо запобігання надзвичайної ситуації або пом'якшення її наслідків.
- Організувати публікацію цих планів, якщо це необхідно або бажано для запобігання або пом'якшення наслідків надзвичайної ситуації.
- Підтримувати заходи для попередження громадськості, а також надавати інформацію та консультації громадськості, якщо надзвичайна ситуація може виникнути або вже сталася.

Відповідно до розділу 4 Закону місцеві органи влади, діяльність яких здійснюється не з метою отримання прибутку, зобов'язані надавати консультації та допомогу громадськості у зв'язку з укладанням заходів для продовження комерційної діяльності громадськості або продовження діяльності інших органів, ніж державні чи місцеві, у разі надзвичайної ситуації. (Частина 1 Місцеві заходи цивільного захисту, планування на випадок надзвичайних ситуацій, розділ 4. Консультації та допомога населенню).

Будь-яке залучення громадськості має здійснюватися з посиланням на Обов'язок щодо рівності в державному секторі: Закон про рівність 2010 року, який вимагає від державних органів належної уваги до необхідності усунення дискримінації, сприяння рівності можливостей і хорошим стосункам між особами, які мають відповідну захищену характеристику². Це включає в себе конкретні обов'язки для залучення державних органів.

На наступній таблиці коротко наведено цілі, завдання, дії, результати та переваги, які місцеві служби реагування на надзвичайні ситуації мають враховувати у стратегіях підтримки стійкості громади.

ЦІЛІ	<p>A. Окремі особи, компанії, громадські мережі та волонтерські організації мають повноваження готуватися, реагувати та відновлюватися після надзвичайних ситуацій і катастроф.</p> <p>B. Служби екстреного реагування та уряд повинні розуміти, уможливлувати та інтегрувати добровільні можливості громадськості в планування надзвичайних ситуацій, реагування та відновлення.</p>		
ЗАВДАННЯ	<p>1. Забезпечення стійкої поведінки</p> <p>Інформування та вислуховування громадськості про ризики, належну готовність та дії реагування, мотиви та блокувальники до дій.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Комунікації у відповідь і оповіщення • Освітні та просвітницькі матеріали, програми та кампанії 	<p>2. Уможливлення соціальних дій під керівництвом громади</p> <p>Підтримка мереж спільнот для розуміння їхніх можливостей, доступу до ресурсів, інструментів і партнерів із реагування та вжиття колективних дій щодо стійкості з вигодою для людей і місць.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Фасилітація та консультування мережі спільнот • Підтримка громади планування надзвичайних ситуацій • Полегшення доступу до навчання та фізичних ресурсів для надзвичайних ситуацій 	<p>3. Співпраця з волонтерськими силами</p> <p>Співпраця з окремими особами, підприємствами, громадськими мережами, волонтерськими командами громади, спонтанними волонтерами та волонтерськими організаціями для спільного виробництва, розробки та надання підтримки громадськості.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Скликання та консультації щодо планів • Узгодження ролей і моделей активації залежно від потреб і відповідно до можливостей • Залучення до вправ довільних здібностей
ПЕРЕВАГИ	Люди поведуться стійко та просоціально.	Мережі спільнот вживають заходів, щоб підтримати своїх членів у витривалості.	Добровільні можливості інтегровані в управління надзвичайними ситуаціями.
РЕЗУЛЬТАТИ	<p>Підвищені:</p> <ul style="list-style-type: none"> • розуміння потреб і здатність цільової підтримки тих, хто її потребує найбільше • громадська довіра та мотивація до діяльності • колективна здатність управляти надзвичайними ситуаціями • довіра та легітимність офіційної діяльності з управління надзвичайними ситуаціями • швидкість одужання 		<p>Зменшені:</p> <ul style="list-style-type: none"> • соціальні, фінансові та медичні наслідки надзвичайних ситуацій • потреба в ресурсах управління надзвичайними ситуаціями • вартість реагування та відновлення

² Відповідними захищеними характеристиками є: вік; інвалідність; зміна статі; вагітність і материнство; раса; релігія або переконання; секс; і сексуальна орієнтація.

1.4 Переваги спільного підходу до управління надзвичайними ситуаціями

Окремі особи, компанії та громади отримують таку вигоду:

- більший потенціал, мотивація та впевненість у вживанні позитивних колективних дій для підготовки, реагування та відновлення після надзвичайних ситуацій
- більш швидке та ефективне реагування та відновлення
- зменшення впливу надзвичайних ситуацій на соціальні, фінансові галузі та здоров'я
- міцніші стосунки з урядом та особами, що реагують, що призводить до взаємної довіри та впливу
- сильніше почуття спільності з більшою інклюзивністю та згуртованістю

Переваги Уряду і служб реагування на надзвичайні ситуації:

- краще розуміння громад, їхніх потреб і можливостей
- більш швидке та ефективне реагування та відновлення
- зниження попиту на послуги для подолання соціальних, фінансових та медичних наслідків надзвичайних ситуацій
- здатність визначати пріоритетність ресурсів для тих, хто їх найбільше потребує
- міцніші стосунки з громадами, що призводить до взаємної довіри та впливу
- краще партнерство та координація з усім спектром волонтерів, наприклад, від спонтанних волонтерів до членів міської та парафійської ради

Розділ 2: Ролі, обов'язки та партнерство для розвитку стійкості громади

У цьому розділі описано відносну роль уряду Її Величності, місцевих форумів стійкості, місцевих служб реагування та мереж громад у розвитку стійкості громади.

2.1 Уряд Її Величності

Відповідно до зобов'язань, взятих у рамках Стратегічного огляду оборони та безпеки, пропонується, щоб Уряд Її Величності:

- Сформулював та відстоював бачення стійкості громади та волонтерських можливостей** як невід'ємну частину політики та заходів, пов'язаних із управлінням надзвичайними ситуаціями, здоров'ям та благополуччям, місцевістю, соціальними діями, адаптацією до зміни клімату, відкритим урядом та наданням послуг за участю.
- Підтримував спільноти практиків**, сприяючи налагодженню контактів і обміну прикладами провідної практики.
- Підтримував стратегічний розвиток інструкцій, інструментів, кампаній і проектів** для використання практиками та громадами по всій країні.
- Визначав та забезпечував розширення успішних підходів до підвищення стійкості громади** шляхом періодичного моніторингу діяльності та результатів.

2.2 Місцеві форуми стійкості

Незважаючи на те, що можуть існувати конкретні суб'єкти реагування, які візьмуть на себе провідну роль у розвитку стійкості громади, дуже важливо, щоб місцева діяльність з підтримки стійкості громади мала належний нагляд і управління на стратегічному рівні. В ідеалі цей нагляд і підтримка будуть інтегровані в структуру LRF з метою:

- узгодити стратегічний підхід LRF до стійкості громади в їхній місцевості
- підтримувати огляд стійкості спільноти в LRF
- визначати пріоритетну підтримку тих осіб і громад мають більший ризик, напр. через їх розташування, географію, демографію, обставини
- домовитися, де це доцільно, про те, як підхід до стійкості громади враховуватиме статутні обов'язки, які Закон про непередбачені обставини 2004 року покладає на рятувальників (див. розділ 1.3 вище).
- прагнути координувати та інтегрувати сприяння стійкості громади до існуючої взаємодії організацій-членів із спільнотою (включаючи служби реагування категорій 1 та 2, волонтерські та бізнес-організації)
- домовитися про те, як стійкість громади буде інтегрована в загальний план реагування на надзвичайні ситуації та відновлення LRF
- підтримки тестування та впровадження планів стійкості громади
- поділитися відомим досвідом з іншими регіонами LRF через Національну групу підготовки громад

2.3 Місцеві служби реагування

Окремі організації, включно з особами, які займаються реагуванням Категорії 1 і 2, і волонтерські організації повинні розглянути, наскільки вони підтримуватимуть стратегічний підхід LRF. Зокрема, очікується, що вони:

- зроблять інформацію загальнодоступною, що допоможе окремим особам, підприємствам і громадам оцінити ризики в їхній місцевості та вжити підготовчих заходів
- вступатимуть в діалог із громадами, щоб зрозуміти, як має бути налаштована діяльність їхньої організації, щоб забезпечити готовність громади, реагування та заходи з відновлення
- сформулюють погляд на те, чи може стійкість громади бути частиною поточної діяльності організації щодо залучення громади, включно з діяльністю, яка зараз не пов'язана із стійкістю
- розглянуть, як стійкість може бути інтегрована в існуюче залучення спільноти інших організацій до будь-якого нового залучення
- забезпечать консультаційні структури «комунікації з громадськістю», «попередження та інформування» та «безперервності бізнесу», які підтримують діяльність громади щодо стійкості – інформування про тригери для індивідуальної, ділової та громадської реагування та діяльності з відновлення
- підтримуватимуть розробку більш локальної оцінки ризиків, надаючи досвід і знання
- надаватимуть поради, підтримку та в деяких випадках лідерство, щоб сприяти діяльності громади щодо стійкості, ділячись досвідом зі своїми колегами для покращення практики на національному рівні

2.4 Мережі громад, включаючи окремих осіб і компанії

Щоб забезпечити тривалий ефект від планів громади та діяльності щодо стійкості, потрібне реальне розширення можливостей громади та відповідальність за її стійкість. Члени громади, у тому числі підприємства, повинні:

- сприяти будь-якому існуючому плануванню на випадок надзвичайних ситуацій, працюючи з іншими членами своєї громади, іншими громадськими групами та відповідальними організаціями
- самостійно оцінити основні ризики для свого способу життя та безперервності бізнесу, а також свою стійкість до цих ризиків, використовуючи, де це можливо, інформацію від державних установ
- здійснювати заходи щодо стійкості, які встановлюють:
 - що спільнота може зробити для пом'якшення, підготовки, реагування та відновлення після надзвичайної ситуації
 - навички та активи, які має громада для досягнення цього
 - як громада повідомлятиме про свою ситуацію державним установам
 - як і коли вони можуть застосовувати свій підхід до реагування та відновлення
 - як їхня діяльність координується з діяльністю служб реагування Категорії 1 і 2 та інших громадських груп

Розділ 3: Внесок громадськості в стійкість

3.1. Стійка поведінка для громадськості.

Ризики, з якими стикаються окремі особи, підприємства та громади, залежатимуть від їхніх конкретних обставин. Найважливіша дія, яку може зробити громадськість, — це зрозуміти ризики, з якими вони стикаються, і що вони можуть зробити, щоб до них підготуватися. GOV.UK і Національний реєстр ризиків надають джерела інформації про ризики та дії, які громадськість може вжити для підготовки.

3.2. Соціальні дії під керівництвом спільноти та волонтерство сприяють стійкості.

Мережі громад відіграють роль у всіх частинах циклу надзвичайних ситуацій, щоб доповнити діяльність служб реагування категорій 1 і 2. Типи заходів, до яких можуть бути залучені громади, описані нижче.

Підготовка

- Визначити вразливі місця, можливості та активи своїх громад
- Визначити вразливих людей і підтримку, яку вони можуть потребувати
- Визначити дії щодо пом'якшення наслідків, які вони можуть взяти у співпраці з аварійними службами
- Змінити фізичне середовище, щоб зменшити ризику
- Підвищити обізнаність та заохочення особистої та бізнес-готовності до стійкості
- Сприяти більшій згуртованості та розбудові стосунків між соціальними групами
- Закуповувати та керувати ресурсами та інструментами в готовності до реагування
- Брати участь у тренуваннях і вправах з реагування та відновлення
- Проводити моніторинги місцевих індикаторів ризику та ранніх попереджувальних ознак

Відповіді

- Ініціювати дії, визначені в плані надзвичайних ситуацій громади
- Попереджати та інформувати членів громади
- Підтримувати вразливих людей або постраждалих у реагуванні та евакуації
- Розгортати активи, керовані спільнотою
- Надавати розвідувальні дані екстреним службам
- Інтегрувати як частину фізичного реагування на надзвичайні ситуації (якщо вони навчені, мобілізовані та координовані державними службами реагування)
- Керувати або волонтерити у центрах прийому, надаючи інформацію, фізичну та емоційну підтримку та координацію для громади та волонтерів

Підтримка з боку уряду, служб реагування категорії 1 і 2, волонтерських і приватних організацій

- Поради
- Ресурси
- Фасилітація
- Навчання
- Інтеграція сервісу
- Фінансування/в натуральній формі

Відновлення

- Визначити потреби та потенціал громади у відновленні та зіставити їх із наявною добровільною та передбаченою законом підтримкою
- Визначити канали залучення та комунікації та допомогти повідомити інформацію про впровадження відновлення
- Підвищити обізнаність про доступну підтримку та схеми
- Надавати постійну інформацію про впровадження відновлення
- Надавати послуги з охорони здоров'я та добробуту в громаді
- Оцінити діяльність і винесіть уроки під час підсумків екстреного реагування
- Брати участь у довгостроковому плануванні та реалізації відновлення

3.3 Волонтерські можливості, які можуть надати волонтерські організації та підприємства.

Партнери, які готові внести свій внесок на добровільних засадах, є широкими та можуть включати підприємства, громадські мережі, громадські волонтерські команди, спонтанних волонтерів та волонтерські організації.

Можливості, які ці партнери готові надати на добровільній основі, також різноманітні, починаючи від фізичних ресурсів і активів і закінчуючи досвідом і впливом. Ці партнери можуть бути каналом для спілкування та взаємодії з постраждалими громадами та можуть підтримувати надання послуг. Вони часто беруть участь у підтримці постраждалих під керівництвом екстрених служб, але можуть вживати самостійних прямих дій – як частину своїх поточних послуг або як додаткові спонтанні дії. Деякі приклади типів підтримки, які вони можуть надати, включають транспортні засоби 4x4, центри відпочинку та евакуації, координацію та навчання волонтерів, їжу та воду, першу допомогу, пошук та порятунок, фізичну працю, консультаційні служби та центри, резервні приміщення, засоби зв'язку та досвід, збір коштів, підтримка благополуччя та психічного здоров'я.

У всіх планах на випадок надзвичайних ситуацій слід враховувати підхід до консультування або управління спонтанними волонтерами та пожертвами. Спонтанне волонтерство та пожертви надходять від людей або організацій, які раніше не були пов'язані із законом про реагування на надзвичайні ситуації. Вони представляють собою ресурс, який можна використати для підтримки тих, хто постраждав від надзвичайних ситуацій. Якщо добрі наміри громадськості не спрямовані на відповідні дії, вони можуть бути неефективними або посилити вплив інциденту.

У деяких надзвичайних ситуаціях буде необхідно сприяти широкомасштабній координації волонтерів у кількох місцях, тоді як в інших може знадобитися перешкоджати або повністю відхиляти спонтанні пропозиції допомоги від волонтерів. За будь-яких обставин наявність узгодженої політики або спонтанного посібника для волонтерів допоможе Стратегічній координаційній групі (SCG), Тактичній координаційній групі (TCG) або згодом Координаційній групі відновлення (RCG) разом із будь-яким оперативним і допоміжним персоналом приймати відповідні рішення виходячи з обставин. Добровільні партнери можуть мати кращі позиції, ніж служби реагування на надзвичайні ситуації, щоб керувати комунікаціями, стосунками та внесками інших добровільних партнерів.

Деякі типи організацій, які можуть сприяти управлінню надзвичайними ситуаціями, перераховані нижче. Цей список надає приклад огляду, але не є вичерпним.

Тип організацій

1. Пошуково-рятувальні служби Великобританії та інші спеціалізовані засоби реагування

Спеціалізовані служби екстреного реагування .

2. Людські аспекти та підтримка постраждалих

Може надати інформацію, поради, практичну та емоційну підтримку постраждалим від надзвичайних ситуацій протягом усього циклу управління надзвичайними ситуаціями.

3. Асоціації та мережі громадських організацій

Представлення груп на основі громади, які можуть виконувати різноманітні дії протягом циклу управління надзвичайними ситуаціями.

4. Об'єднані громадські волонтерські організації

Члени можуть взяти на себе різні ролі в циклі управління надзвичайними ситуаціями, але дії, ймовірно, здійснюватимуться спільно.

5. Збір і розподіл коштів

Може підтримувати громадські групи в отриманні коштів для підготовки та відновлення.

Приклади організацій

- Британська рада порятунку в печерах
- Рятувальна служба під час серфінгу
- Служба порятунку в низинній місцевості (ALSAR)
- Гірська рятувальна служба Англії та Уельсу
- Радіоаматорська мережа (RAYNET)
- Королівський національний рятувальний інститут
- SARAID
- Пошуково-рятувальна вертолітна служба
- Команда Rubicon
- 4x4 Відповіді Великобританії

- Barnardo's
- British Red Cross
- Бізнес у суспільстві, Група захисту бізнесу від надзвичайних ситуацій (BERG)
- Поради громадянам
- Криза
- Допомога Khalsa
- Осмислення та розуміння
- Мусульманська допомога
- Королівська волонтерська служба
- Самаритяни

- Швидка допомога Святого Ждона
- Армія
- Допомога постраждалим

- Асоціація благодійних фондів (ACF)
- Міжконфесійна мережа (IFN)
- Національна асоціація місцевих рад (NALC)*
- Національна асоціація волонтерської та громадської діяльності (NAVCA)
- Національна рада волонтерських організацій (NCVO)

- Вік Великобританії
- Торгово-промислові палати Великобританії
- Основа Великобританії
- Міжнародні клуби Левів
- Національна громадянська служба
- Мережа спостереження за сусідами
- Міжнародні ротації
- Фонд «Молодь Єдина»

- Громадські фонди Великобританії
- Великий лотерейний фонд
- Пожертвування
- GoFundMe

*NALC представляє міських і парафіяльних радників, які є нижчою ланкою місцевої влади та волонтерами.

Розділ 4: Розуміння та залучення мереж спільноти

У цьому розділі пояснюються категорії та характеристики мереж спільноти. Він також пояснює принципи залучення мереж спільноти.

4.1 Категорії

Існує чотири основні категорії мереж спільнот:

- **Географічні спільноти** можуть мати визнані географічні кордони, такі як парафії, райони чи міста, або можуть бути результатом близькості, наприклад, вулиці, багатоповерхівки чи села. Спільнота, ймовірно, постраждає від одного типу природної небезпеки (наприклад, повені) і матиме спільний уряд/повноваження, наприклад парафіяльну раду або радника округу.
- **Спільноти за інтересами** складаються з людей, які мають зв'язки в результаті взаємодії один з одним через спільні інтереси або роботу, наприклад, спортивні клуби, батьківські групи, релігійні групи, онлайн-спільноти та бізнес-групи. Члени цих спільнот, як правило, люди, які добровільно роблять щось разом для досягнення спільної мети.
- **Спільноти ідентичності** складаються з людей, які мають приналежності внаслідок спільної культури, наприклад релігії, мови, звичаїв, сексуальності, статі, інвалідності тощо.
- **Спільноти обставин** створюються, коли групи людей постраждали від одного і того ж інциденту, наприклад залізничної катастрофи, і можуть утворити спільноту після події. Хоча це відчуття спільноти може бути тимчасовим, деякі спільноти зростають і зберігаються в довгостроковій перспективі після надзвичайної ситуації.

Будь-яка окрема мережа спільноти матиме аспекти всіх цих категорій. Зусилля, спрямовані на підтримку та партнерство спільнот у цих різних категоріях, відрізнятимуться від регіону до регіону залежно від існуючої спільноти та інституційних структур, рівня залучення та відносного ризику та можливостей цих спільнот. Наприклад, у більш сільській місцевості часто більша увага приділяється географічним громадам, ніж у міських районах, де увага може бути приділена спільнотам інтересів.

4.2 Оцінка характеристик мереж спільноти

Визначення та оцінка характеристик спільноти може допомогти досягти обґрунтованого розуміння ймовірного ризику та стійкості спільнот. Характеристики, які можуть вплинути на ризик і стійкість громад, включають:

- **Соціальний і демографічний контекст** - вік, стать, професія, освіта, відносний рівень бідності, культура, міграція, грамотність, щільність населення, інтеграція ділового та постійного населення.
- **Бізнес-контекст** - кількість малих і середніх підприємств, великих підприємств і роботодавців, різноманітність видів діяльності, спеціалізація, взаємозалежність.
- **Економічний контекст** - рівні фінансової безпеки, особистого (заощадження), капіталу (будинки), доходу, рівності, безпеки роботи.
- **Фізичні активи, інфраструктура та природний капітал** - доступ до стійких будинків, інших важливих будівель, доріг, транспорту, комунікацій, технологій, енергії, води, видів, землі, ґрунтів, повітря, процесів і функцій природних екосистем.
- **Соціальний капітал громади** - згуртованість громад, бар'єри для включення, доступ до спільних ресурсів, поведінка та соціальні норми.

4.3 Маршрути для залучення

Громадські та інституційні структури, які забезпечують шляхи взаємодії, можуть включати:

- **Адміністративні та політичні структури** (напр. міські та волосні ради).
- **Компанії та бізнес-групи** (напр. бізнес-спільноти промислових районів, центральних вулиць або великих місцевих підприємств, бізнес-мережі, торгові палати, райони покращення бізнесу, партнерства місцевих підприємств, центри зростання).
- **Добровільні громадські організації** (напр. Релігійні групи, Клуби Ротацій та Левів, громадські фонди, Вік Великобританії, місцеві трести та соціальні підприємства).
- **Центри спільноти** (напр. школи, бібліотеки, громадські паби, спортивні клуби та місця відправлення культу).
- **Групи інтересів мешканців** (напр. асоціації орендарів і мешканців, асоціації мешканців міської ради, групи планування сусідства, сусідська варта).
- **Групи стійкості спільноти** (напр. Групи боротьби з повенями, групи реагування на надзвичайні ситуації).

4.4 Принципи взаємодії

Незважаючи на те, що існують стандартні методи та результати для розвитку стійкості громади (наприклад, розробка індивідуальних і колективних планів на випадок надзвичайних ситуацій), найбільше значення має постійний процес інформування, заохочення, сприяння та партнерства з громадами, а також те, як це здійснюється.

Окрім обов'язків, викладених у Законі про рівність у державному секторі, згідно до Закону про рівність 2010 р., діяльність практиків має керуватися такими принципами, щоб гарантувати, що їх взаємодія з громадськістю відповідає конкретному контексту громади:

- дотримуватись підходу участі, бути відкритими та використовувати місцеві перспективи для спільного проектування сприятливої, позитивної взаємодії
- бути етичними, інклюзивними та уникати упередженості, прагнути залучати та враховувати перспективи репрезентативного перерізу, включаючи групи меншин, осіб з обмеженими можливостями чи іншими різними потребами
- бути прозорим і підзвітним, належним чином керувати інформацією, здійснювати моніторинг, оцінювати та обмінюватися інформацією про діяльність і результати
- працювати через існуючі канали, групи та мережі з узгодженими активними агенціями (набагато більше шансів отримати тягу та уникнути ризику дублювання та втоми)
- визнати, що різні групи потребуватимуть різних рівнів і типів підтримки та по-різному реалізуватимуть свою стійкість
- розвинути довіру та подолати перешкоди для взаємодії за допомогою послідовного, але чуйного підходу

Розділ 5: Кроки для стратегічних підходів до розвитку стійкості громади

У цьому розділі описано 6 кроків для місцевих форумів стійкості та екстрених служб для розвитку стійкості громади:

1. Визначити мережі громад, характеристики, ризики та пріоритети підтримки
2. Поєднати та порівняти розуміння ризику та можливостей між службою реагування та мережами спільноти
3. Увімкнути стійку поведінку
4. Увімкнути соціальні дії під керівництвом громади
5. Партнерство з волонтерськими можливостями
6. Переглянути готовність громади та вплив діяльності

5.1 Визначити мережі спільноти, характеристики, ризики та пріоритети підтримки

- Провести високорівневу стратегічну оцінку мереж громади в регіоні, враховуючи їхню категорію мережі, характеристики, структури, існуючу взаємодію з урядовими та неурядовими установами та організаціями.
- Скласти карту ризику для визначених мереж спільноти відносно всеосяжного Реєстру ризиків спільноти та визначити пріоритетність підтримки тих спільнот, які мають більший ризик, напр. у зв'язку з їх розташуванням, географією, демографічними, соціально-економічними та культурними обставинами, використовуючи вказівки щодо виявлення людей, які є вразливими під час кризи.
- Визначити їхні потреби, мотивацію, схильність до соціальних дій, рівень залучення до проблем стійкості та існуючі шляхи залучення.
- Визначити пріоритет і поєднання підтримки, яке буде найбільш ефективним використанням ресурсів для кожної мережі спільноти (забезпечення стійкої поведінки, забезпечення соціальних дій під керівництвом громади, партнерство з волонтерськими можливостями).
- Визначити організації з наявним досвідом і відносинами з цими спільнотами та співпрацювати з ними для будь-якої запланованої взаємодії.

5.2 Поєднати та порівняти розуміння ризику та можливостей між службою реагування та мережами спільноти

- Працювати з громадськими мережами та місцевими лідерами, щоб створити:
 - мотивацію та рушії для дій громади
 - сприйняття ризику та досвіду різних видів надзвичайних ситуацій
 - оцінку своїх уразливих місць і можливостей
 - знання та підхід до пом'якшення, готовності, реагування та відновлення
 - знання ролей агентства, обов'язків і доступної підтримки
 - сприяння власних ролей, обов'язків та очікувань від агентств
- Переглянути різницю між зовнішньою оцінкою ризику, підготовкою та пом'якшенням порівняно з думкою спільноти.
- Використовувати як зовнішню думку, так і погляди громади, щоб інформувати один одного, розвиваючи спільне розуміння спільноти, процесів, цінностей, проблем, ризиків, можливостей, потреб і пріоритетів.

- Визначити можливості для інтеграції заходів щодо стійкості до пріоритетів і діяльності громади та інших місцевих установ.
- Узгодити роль громади в управлінні надзвичайними ситуаціями та підтримку, яка потрібна громаді для формування власної стійкості.
- Визначити цілі залучення, показники успіху та часові рамки.

5.3 Увімкнути стійку поведінку

- Розробити та оприлюднити реєстри ризиків у громаді, включно з основним набором стійких моделей поведінки для громадськості, що відповідають контексту ризику.
- Переконаватися, що інформація, що стосується різноманітних контекстів громади, інтересів і ризиків, є загальнодоступною за замовчуванням і в доступних форматах.
- Зробити інформацію про організації та управління прозорою та загальнодоступною, направляючи громадськість до служб, ресурсів і контактних осіб.
- Усунути бар'єри та бюрократію, забезпечивши максимально прості, доступні та зручні для користувачів схеми та послуги, що стосуються громадськості та волонтерів.
- Розробити стратегію для надання інформації та консультацій громадськості, якщо надзвичайна ситуація ймовірно трапилася або вже сталася – як зазначено в посібнику «Спілкування з громадськістю: 10 кроків циклу» – включаючи розгляд спонтанних волонтерів і пожертвувань.
- Координувати та інтегрувати сприяння стійкості окремих осіб, бізнесу та громади до існуючої спільної взаємодії організацій-членів із спільнотою (включаючи служби реагування Категорії 1 та 2, волонтерські та бізнес-організації) та/або створювати та координувати проактивні комунікаційні кампанії та кампанії залучення.
- Працювати з місцевими школами, щоб інтегрувати готовність до надзвичайних ситуацій в освіту.
- Збирати відгуки громадськості про блокувальники стійкої поведінки та визначте шляхи їх усунення.
- Переконаватися, що респонденти заохочують і сприйнятливі до внеску громади щодо їхнього планування стійкості та підходу.
- Включати представників громадських та громадських організацій до структур LFR та прийняття рішень, де це необхідно.

5.4 Увімкнути соціальні дії під керівництвом спільноти

- Підтримувати розробку планів надзвичайних ситуацій громади, надаючи поради та вказівки.
- Підкреслити послуги екстрених служб і волонтерських організацій, а також те, як громадські мережі можуть підтримувати цю діяльність.
- Забезпечувати навчання, фізичні ресурси та активи та вказувати їх, забезпечуючи їх доступність і доступність для використання та управління громадами.
- Визначити, як плани та можливості громади можуть підтримувати, інформувати та впливати на існуючі плани та підходи організацій, що займаються реагуванням.
- Проводити інформаційні сесії, семінари і конференції для окремих осіб, підприємств і громадських мереж.
- Сприяти обміну знаннями, створенню мереж та інтеграції між існуючими мережами спільнот.
- Підтримувати громаду у визначенні того, як плани повинні бути перевірені та реалізовані – інтегровані з навчаннями аварійного реагування, де це можливо.
- Сприяти мережам громад для отримання інформації про ризики та донесення її до

широкої громадськості.

5.5 Партнерство з волонтерськими можливостями

- Залучати статутних і нестатутних постачальників громадських послуг щодо впливу надзвичайних ситуацій на попит на послуги та потреби постраждалих.
- Визначити волонтерські можливості, які могли б зробити цінний внесок в управління надзвичайними ситуаціями, розглядаючи можливості для партнерства з окремими особами, підприємствами, громадськими мережами, групами волонтерів у надзвичайних ситуаціях, спонтанними волонтерами та волонтерськими організаціями.
- Визначити, за які аспекти діяльності волонтерів повинні безпосередньо відповідати служби реагування, а які аспекти можуть виконувати треті сторони, наприклад існуючі мережі громад і волонтерські організації.
- Визначити, як і коли залучити навчених спеціалістів із надання екстреної допомоги громаді або аналогічних попередньо зареєстрованих волонтерських мереж.
- Визначити ролі, які незалежні волонтери, як очікується, бажають виконувати, узгодити різноманітні ролі, які вони можуть виконувати з користю, і встановити підхід для управління різницею та узгодження цих двох факторів.
- Узгодити політику та методи консультування, управління та координації громадських пропозицій підтримки як для постраждалого населення, так і для служб реагування на надзвичайні ситуації, тобто фінансові та фізичні пожертви, спонтанні волонтери, громадські волонтери, ресурси в натуральній формі та досвід від бізнесу та волонтерських організацій.
- Визнати законну роль незалежного управління надзвичайними ситуаціями під керівництвом громади та забезпечити, щоб підхід до координації волонтерських організацій і спонтанних волонтерів доповнював це.
- Визначити, як будуть передаватися ключові повідомлення щодо готовності, реагування та відновлення в надзвичайних ситуаціях, щоб вплинути на потенційних волонтерів і спрямувати їх – залучаючи спільноти, які можуть самоорганізуватися в соціальних мережах.
- Визначити, які сценарії вимагатимуть фізичного центру прийому волонтерів, враховуючи ризики та специфічні контексти громади, які можуть вплинути на розташування, потребу та призначення центру.
- Спланувати та створити фізичні центри прийому волонтерів, навчання персоналу, визначення місць розташування та ресурсів, необхідних для управління центром. Міркування в планах Центру прийому волонтерів (можуть адаптуватися до різних сценаріїв) включають:
 - Добровільні та громадські організації та схеми, які могли б керувати цими центрами або надавати послуги.
 - Ролі та обов'язки персоналу з урахуванням їх добробуту та використання відповідної схеми змін.
 - Страхування, відповідальність та юридична відповідальність громадських волонтерів, оцінка здоров'я та безпеки/ризиків.
 - Структура для реєстрації спонтанних волонтерів після прибуття.
 - Комунікаційний план – розгляд інформації, необхідної ЗМІ, громадськості, волонтерам, іншим організаціям, таким як волонтерський сектор і служби

реагування на надзвичайні ситуації.

- Фізичні вимоги (наприклад, приміщення, місця для сидіння, прохолодні напої, ІТ тощо).
- Логістичні заходи, такі як міркування щодо безпеки, організація витрат або транспортування.
- Альтернативні стратегії для керівництва: пряме завдання або надання порад/ресурсів.
- Процедури інструктажу та дебрифінгу волонтерів, щоб висвітлити поточні ризики та отримати від них зворотний зв'язок, при цьому всі плани враховують психічне здоров'я волонтерів і відповідні служби підтримки.
- Довгострокова стратегія відновлення та плани збереження участі волонтерів, якщо це необхідно, після фази негайного реагування.
- Розробити матеріали/ресурси для спонтанної участі волонтерів, які можна адаптувати до інциденту, зокрема:
 - попередньо підготовлені неопубліковані сторінки для веб-сайтів – напр. один для волонтерів вимагається, один для волонтерів не вимагається
 - інструменти самооцінки ризиків - дозволяють волонтерам оцінити свою здатність керувати ризиками конкретних завдань
 - реєстраційні форми в Інтернеті та на паперовому носії
- Включити можливості громади та волонтерів у вправи та навчання для підвищення кваліфікації, підвищення обізнаності та перевірки припущень.

5.6 Переглянути готовність громади та вплив діяльності

- Переглянути результати планів і вправ спільноти, щоб визначити отримані уроки та подальші зміни в оцінці стійкості мереж громади.
- Переглянути зовнішню оцінку ризику для громади, враховуючи вплив діяльності як частину кроків цього циклу.
- Визначити та підкреслити цінність, яку стійкість громади та можливості добровільного сектору додали до планів управління надзвичайними ситуаціями, та оцінити, як вони усувають прогалини в спроможності та знаннях.
- Провести моніторинг змін у відмінності між зовнішнім оцінюванням фахівця та оцінкою громадою їхніх ризиків, можливостей, потреб і пріоритетів.
- Ділитися уроками та досвідом з партнерами на місцевому та національному рівні.
- Виконати кроки з 1 по 6, переглядаючи та спираючись на попередню роботу, щоб визначити тип і пріоритет подальших необхідних дій.

Розділ 6: Керівництво, програми, інструменти та приклади

Цей розділ містить вказівки на більш детальні вказівки, програми, інструменти та приклади для розвитку стійкості громади.

6.1. Забезпечення стійкої поведінки. Керівництво, програми та інструменти

- Попередження Агентства з навколишнього середовища про повені
- Метеорологічні попередження про погоду
- Цикл із 10 кроків – керівництво для спілкування з громадськістю

- Підготовка та планування на випадок надзвичайних ситуацій - розділ попередження та інформування
- Підготовка до надзвичайних ситуацій – збір ключової інформації, що стосується громадськості
- Кампанія WeatherReady (раніше «Готуйся до зими») – Метеорологічна служба провела інформаційну кампанію щодо готовності до несприятливих погодних умов.

Приклади

- Підготовлений веб-сайт і мобільний додаток для Норфолка та веб-сайт для Лестера, Лестершира та Ратленда
- Реєстри ризиків громади, такі як Уорікширський
- Веб-сайт із питань стійкості спільноти Eye on Calderdale
- Що якщо? у Західному Сассексі? програма
- Ессекс. Що, якщо...? цифрове керівництво та ігри для маленьких дітей
- Набір інструментів для залучення до розповідей про повені
- Освітні ресурси «Сьюзи няня» для дітей із Гемпшира та острова Вайт
- Матеріали Агентства з навколишнього середовища для залучення дітей та молоді до повеней
- CUIDAR – Культура стійкості до катастроф серед дітей та молоді, інструменти та ресурси дослідницького проекту ЄС
- Save the Children's Care Toolkit
- Премія герцога Корнуольського за безпеку громади
- центри життєвих навичок Safe Center Alliance

6.2. Уможливлення соціальних дій під керівництвом громади. Керівництво, програми та інструменти

- Сприяти соціальним діям – ресурси для уповноважених державного сектору, щоб допомогти надавати державні послуги від DCMS,
- Офіс громадянського суспільства
- Підготовка до надзвичайних ситуацій – плани громади на випадок надзвичайних ситуацій
- Схема охорони навколишнього середовища
- Інструкції центру залучення спільноти National Flood Forum

Приклади

- Community Resilience North Somerset, Cumbria ACT залучення спільноти, Communities Prepared Cornwall – ресурси та інформація
- Цифрові інструменти Interests.me
- Підготовлені громади – Основні роботи та проект Cornwall Resilience Forum, що розробляє навчання для волонтерів у громаді
- Інструкції для спільноти Нортгемптоншира щодо захисту від повеней
- Життя волонтерів першої допомоги та навчання
- Підтримка доступу до дефібрилятора Community Heartbeat Trust

6.3. Співпраця з волонтерськими силами

Керівництво, програми та інструменти

- Управління волонтерами NCVO
- Керівництво з планування координації спонтанних волонтерів у надзвичайних ситуаціях
- ISO 22319:2017 Керівництво щодо планування залучення спонтанних волонтерів

Приклади

- Групи добровільного реагування: Британська пошуково-рятувальна служба, Швидка допомога Св. Іоанна, добровольці резерву Британського Червоного Хреста, Команда швидкої допомоги, Команда Рубікон, SARAID, Служити у Великобританії.
- Групи реагування на надзвичайні ситуації місцевих громад (CERT): Bradford on Avon, CERT (Камбрія), AVERT (Лінкольншир)
- Політика ради спонтанних волонтерів у графстві Лінкольншир
- Додаток GoodSAM і волонтери Лондонської служби швидкої допомоги
- Business in the Community, Business Emergency Resilience Group (BERG) Local Resilience Support Initiative та Ланкаширське прикладне дослідження [Lancashire case study](#)

6.4. Інші корисні ресурси

- Виявлення людей, які є вразливими під час кризи (2008)
- Бібліотека кейсів (2011)
- Рекомендації щодо розробки міжвідомчого плану боротьби з повенями включають підходи, які можна перенести, що стосуються стійкості громади до інших ризиківrisks